

מה למדו האלון והאדר

מתוך "אגדות אינדיאנים איירוקייים"
מ. פוורס (1917)

לפני שנים רבות הציפורים, העצים, החיות ובני האדם ידעו לשון אחת ויכלו לדבר אלה עם אלה.

בימים ההם עצי היערות ונעשו גדולים וחזקים מאוד, וגם הכירו את העוצמה שלהם. הם נעשו אנוכיים, גאים וחמומי מוח. כל עץ התגאה שהוא הגדול והחזק ביותר. כל אחד ניסה להגיע למירב שטח האדמה, לאוויר הטוב ביותר, לשמש החמה ביותר. אף אחד מהם לא

חשב על אחר.

יום אחד הגזע של אדר גדול ניסה לדחוק אלון. האלון סבור היה, כמובן, שיש לו אותה הזכות לעמוד במקומו ולא מוכן היה להזיז אף ענף. "זוז מדרכי!" קרא האדר "אני גדול ממך ומועיל יותר לאדם, כי אני נותן לו מיץ מתוק לשתיה." "לא, לא אזוז" ענה האלון "אני גדול ממך ויותר מועיל לאדם, כי הוא יכול לבנות את הקשתות והחצים שלו מענפים שלי." והעצים התחילו להיאבק. הם נעו הלך וחזור, וכל אחד ניסה להפיל את השני. הם שכחו כי הם אחים בתוך היער. אבל אז עברה שם הרוח הדרומית. היא שמעה קולות רמים ועצרה כדי לבדוק על מה הריב.

"אני חשוב ממך כי אני נותן מיץ מתוק לבני
אדם" היא שמעה את קולו של האדר, שדחף
את האלון בגזע עבה שלו.
"לא, אינך חשוב" ענה האלון ודחף את האדר
חזרה במרפק החזק שלו "מהעצה שלי האדם
בונה את הנשק שלו."
במשך זמן מה הרוח הדרומית הקשיבה כשהם
נאבקים ומנסים להכריע זה את זה ולהפיל
לאדמה. ואז אמרה ברוך:
"לא, אתה אדר אינך גורם למיץ מתוק לזרום
בשביל בני אדם. וגם לא אתה, אלון, עושה
עצה חזקה לבניית הנשק שלו."
"אז מי עושה זאת?" שאלו העצים שהפסיקו
מופתעים את המאבק.

"שמעו ותדעו" אמרה הרוח הדרומית.

האדר והאלון שכחו את הריב. כדי לשמוע הם כופפו את ראשיהם כל כך נמוך, שענף האדר גלש על ענף של האלון.

כשהם עמדו כך, שלובים בענפיהם, הרוח הדרומית הניע אותם בעדינות הנה והנה ואז נשמע קול ששר:

"סאן-נו-ארך! סאן-נו-ארך! סאן-נו-ארך!" שפירושו "אמא של כל הדברים."

וכך למדו האדר והאלון שזו אמא אדמה שנותנת להם את החיים שלהם, את הכוח והחוזק, ושהם אחים כי יש להם אם אחת. והאדר והאלון לחשו את הסוד לציפורים.

הציפורים באו ושמעו את הקול ואחר כך אמרו

זאת לבעלי חיים. ואז באו בעלי החיים והקשיבו לקול הזה וסיפרו לבני האדם. וכך כל ילדי האדמה למדו שישנה אם אחת גדולה של כל דבר חי, ושהם כולם אחים.

ועכשיו, מתי שני עצים שלבים את ענפיהם והרוח הדרומית מנענעת אותם ברוך, אפשר

לשמע אותו הקול השר "סאן-נו-ארך!"

סאן-נו-ארך! סאן-נו-ארך!"